

Předběžné otázky

1. Zachází vnitrostátní zákonné ustanovení se zaměstnanci na částečný úvazek méně příznivě než se srovnatelnými zaměstnanci na plný úvazek ve smyslu ustanovení 4 bodu 1 rámcové dohody o částečném pracovním úvazku uvedené v příloze směrnice 97/81/ES ⁽¹⁾, pokud připouští, aby byla dodatečná odměna pro zaměstnance na částečný i na plný úvazek jednotně vázána na překročení téhož počtu odpracovaných hodin, a umožňuje tak, aby se brala v potaz celková odměna, a nikoli složka mzdy tvořená dodatečnou odměnou?
2. V případě kladné odpovědi na první otázku:

Je vnitrostátní zákonné ustanovení, které umožňuje nárok na dodatečnou odměnu podmínit tím, že je u zaměstnanců na částečný i na plný úvazek jednotně překročen týž počet odpracovaných hodin, slučitelné s ustanovením 4 bodem 1 a zásadou „poměrným dílem“ zakotvenou v ustanovení 4 bodě 2 rámcové dohody o částečném pracovním úvazku uvedené v příloze směrnice 97/81/ES, pokud je účelem dodatečné odměny kompenzovat mimořádnou pracovní zátěž?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 97/81/ES ze dne 15. prosince 1997 o Rámcové dohodě o částečném pracovním úvazku uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. L 14, 20.1.1998, s. 9).

Žaloba podaná dne 17. prosince 2020 – Evropská komise v. Portugalská republika

(Věc C-687/20)

(2021/C 62/22)

Jednací jazyk: portugalština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: M. Noll-Ehlers a G. Braga da Cruz, zmocněnci)

Žalovaná: Portugalská republika

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Portugalská republika tím, že nevypracovala strategické hlukové mapy pro pět hlavních silnic, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 7 odst. 2 prvního pododstavce směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/49/ES ze dne 25. června 2002 o hodnocení a řízení hluku ve venkovním prostředí ⁽¹⁾;
- určil, že Portugalská republika tím, že nevypracovala akční plány pro aglomerace Amadora a Porto, akční plány pro 236 hlavních silnic a akční plány pro 55 hlavních železničních tratí, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 8 odst. 2 uvedené směrnice;
- určil, že Portugalská republika tím, že Komisi neposkytla údaje ze strategických hlukových map pro pět hlavních silnic, a dále tím, že Komisi neposkytla souhrnné přehledy akčních plánů týkající se aglomerací Porto a Amadora, jakož i 236 hlavních silnic a 55 hlavních železničních tratí, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 10 odst. 2 uvedené směrnice ve spojení s její přílohou VI;
- uložil Portugalské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/49/ES ze dne 25. června 2002 o hodnocení a řízení hluku ve venkovním prostředí (dále jen „směrnice“) měly portugalské orgány v souvislosti s předmětem pojednávané věci:

- 1) zaprvé podle čl. 7 odst. 2 druhého pododstavce směrnice informovat Komisi, a to nejpozději do 31. prosince 2008, o všech aglomeracích a o všech hlavních silnicích a hlavních železničních tratích na svém území;

- 2) zadruhé podle čl. 7 odst. 2 prvního pododstavce směrnice vypracovat, a to nejpozději do 30. června 2012, strategické hlukové mapy, které budou dokumentovat situaci v referenčním roce 2011 pro všechny aglomerace a pro všechny hlavní silnice a hlavní železniční trati. Podle čl. 10 odst. 2 směrnice ve spojení s její přílohou VI měly dále portugalské orgány Komisi odeslat, a to nejpozději do 30. prosince 2012, údaje o strategických hlukových mapách, a
- 3) zatřetí podle čl. 8 odst. 2 směrnice vypracovat, a to nejpozději do 18. července 2013, akční plány pro aglomerace a pro hlavní silnice i hlavní železniční trati na svém území. Podle čl. 10 odst. 2 směrnice ve spojení s její přílohou VI měly portugalské orgány Komisi rovněž odeslat, a to nejpozději do 18. ledna 2014, souhrnné přehledy těchto akčních plánů.

Je nutno podotknout, že shora uvedené povinnosti portugalských orgánů představují tři po sobě následující kroky stanovené směrnicí a že druhý a třetí krok vychází z bezprostředně předcházejícího kroku.

(¹) Úř. věst. 2002, L 189, s. 12; Zvl. vyd. 15/07, s. 101.

Kasační opravný prostředek podaný dne 18. prosince 2020 Casino, Guichard-Perrachon a Achats Marchandises Casino proti rozsudku Tribunálu (devátého rozšířeného senátu) vydanému dne 5. října 2020 ve věci T-249/17, Casino, Guichard-Perrachon a AMC v. Komise

(Věc C-690/20 P)

(2021/C 62/23)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Casino, Guichard-Perrachon a Achats Marchandises Casino (zástupci: O. de Juvigny, A. Sunderland, I. Simic, G. Aubron, avocats)

Další účastnice řízení: Evropská komise a Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelky) navrhují, aby Soudní dvůr:

- zrušil bod 2) výroku rozsudku Tribunálu ze dne 5. října 2020 ve věci T-249/17,
- vyhověl návrhovým žádáním předneseným navrhovatelkami v prvním stupni, a tudíž zrušil v plném rozsahu na základě článků 263 a 277 SFEU rozhodnutí Evropské komise C(2017) 1054 ze dne 9. února 2017,
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů souvisejících s řízením o kasačním opravném prostředku i s řízením v prvním stupni.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelky tvrdí, že napadený rozsudek porušuje:

1. článek 7 Listiny základních práv Evropské unie a požadavek ochrany proti svévolným zásahům veřejné moci do soukromé sféry činnosti, článek 19 nařízení (ES) č. 1/2003 Rady a článek 3 nařízení Evropské komise (ES) č. 773/2004, jelikož Tribunál rozhodl, i) že uvedená ustanovení neukládají Komisi zaznamenávat ústní prohlášení dodavatelů a ii) že „shrnutí“ z těchto schůzek jednostranně vypracovaná útvary Komise představují platný důkaz, že disponovala náznaky odůvodňujícími přijetí jejího rozhodnutí C(2017) 1054;